

Τριώδιον Κατανυκτικόν

Ἔνα Πνευματικὸ Ταξίδι
πρὸς τὸ Τέλος τοῦ παλαιοῦ
καὶ τὴν Ἀρχὴ τοῦ Νέου

■ Περίοδος τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς: † Κυριακὴ Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας

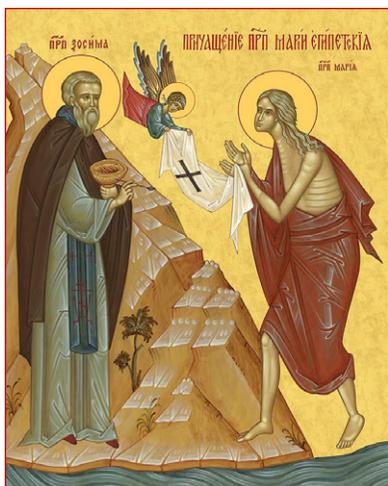
Κόλαση στὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου*

Διὰ τῆς Μετανοίας μετοχὴ στὸ Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας

Τὴν Κυριακὴ αὐτὴ τῆς Σαρακοστῆς, τιμοῦμε τὴν Μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Ἡ περασμένη Κυριακὴ ἦταν ἀφιερωμένη στὸν Ἅγιο Ἰωάννη τὸν Σιναΐτη, τὸν συγγραφέα τῆς Κλίμακος. Ἄρα λοιπόν, τὶς δύο αὐτὲς Κυριακὲς εορτάζουμε πρῶτα τὸν πνευματικὸ Διδάσκαλο, ποὺ δίδαξε τὴν σημασίαν τῆς Μετανοίας ὡς βάσεως τῆς πνευματικῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, καὶ σήμερον τὴν Ὁσία Μαρία ὡς ζωντανὸ παράδειγμα τῆς.

Μὲ τὰ κείμενα δέ, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐπιλεγεῖ γιὰ τὶς Ἀκολουθίες τῶν δύο αὐτῶν Κυριακῶν, ἡ Ἐκκλησία, προτοῦ ἔλθουμε στὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδῃ, προτοῦ ἀκολουθήσουμε τὸν Χριστὸ μας στὸ Πάθος Του καὶ στὴν ἐνδοξὴ Ἀνάστασή Του, στὴν πορεία ποὺ ὁ Ἰδιὸς μᾶς περιέγραψε στὸ Εὐαγγέλιον ποὺ μόλις ἀκούσαμε, θέλει νὰ ἐντείνει ἀκόμη περισσότερο τὴν Μετανοίαν μας.

* * *

Πηγὴ τῆς Μετανοίας εἶναι ἡ ἐννοία τοῦ Θεοῦ. Ἄν μπορούσαμε νὰ συνειδητοποιήσουμε τί εἶναι ὁ Θεός, πόσο τὸ μεγαλεῖο καὶ ἡ ἀγιότητά Του, ποῖο τὸ μέγεθος τῆς ζωῆς ὅλης τῆς κτίσεως, ἀπὸ τὴν οὐράνια ἀπεραντοσύνη μέχρι τὸν ἐξαιρετικὸ πλοῦτον τοῦ μικροκόσμου, ὅλα αὐτὰ θὰ μᾶς ἀποκάλυπταν, ὅτι τὸ μεγαλεῖο τοῦ Δημιουργοῦ εἶναι ἐξ ἴσου μεγάλο, τόσο στὴν ἀπειρία τοῦ ὑλικοῦ κόσμου, ὅσο καὶ στὶς πικρὰς πραγματικότητες.

Πρέπει ἀκόμη νὰ συνειδητοποιήσου-

με, ὅτι ὁ Θεὸς συνέλαβε γιὰ χάρις μας ἓνα σχέδιο ἀγάπης, ἐπεθύμησε νὰ μᾶς κάνει μετόχους τῆς δικῆς Του ζωῆς, θέλησε νὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ ἀνακαλύψουμε τὸ Φῶς τοῦ Προσώπου Του. Ἄν εἶχαμε ἐπίγνωση ἀφ' ἐνὸς ὄλων αὐτῶν καὶ ἀφ' ἐτέρου τῆς δικῆς μας ἀμαρτωλότητος, πῶς θὰ μπορούσαμε, ὡς κτίσματά Του, νὰ Τὸν παρακούσουμε; Πῶς νὰ μὴν ἐκπληρώνουμε τὸ θέλημά Του, τὸ θέλημα αὐτὸ ποῦ μὲ τόση σαφήνεια μᾶς περιέγραψε τὸ στόμα τοῦ Ἰδίου τοῦ Υἱοῦ Του, ποῦ ἦρθε ἀνάμεσα μᾶς; Πῶς μπορούμε νὰ μὴν ὑπακούσουμε στὸν νόμο τοῦ Θεοῦ;

Ἄν ἀντιλαμβανόμασταν τὴν δυσαναλογία αὐτὴ ἀνάμεσα στὴν θεία μεγαλειότητα, στὴν ἀπειρία τῆς ἀγάπης Του καὶ στὴν δική μας ἀμαρτωλότητα καὶ ἄρνηση νὰ Τὸν ὑπακούσουμε, τότε ἡ καρδιά μας θὰ ἔπρεπε νὰ σπάσει, νὰ συντριβεῖ.

* * *

Ἡ Μαρία ἡ Αἰγυπτία εἶναι παράδειγμα καρδίας συντετριμμένης καὶ ἡ θυσία τῆς αὐτῆ εἶναι ἡ μόνη ποῦ εἶναι εὐάρεστη στὸν Θεό. **Ἡ** συντετριμμένη καὶ τεταπεινωμένη καρδιά εἶναι ἡ μόνη εὐάρεστη στὸν Θεὸ θυσία, ἐπειδὴ ἡ ἁμαρτία μας, τὸ «ἴδιον» θέλημά μας, ὅταν δηλαδὴ ζοῦμε ὅπως θέλουμε ἐμεῖς καὶ ὄχι ὅπως θέλει Ἐκεῖνος, ὑψώνει ὀρειχάλκινο τεῖχος ἀνάμεσα σὲ Ἐκεῖνον καὶ σὲ μᾶς.

Ἐκείνη εἶχε τὴν ἐμπειρία αὐτῆ, ὅταν ἀόρατη δύναμη τὴν ἐμπόδιζε νὰ μπεῖ στὸν Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως. Ἐνωθε σὰν καρφωμένη στὸ ἔδαφος μπροστὰ στὴν θύρα του, χωρὶς νὰ μπορεῖ νὰ προχωρήσει. Μόνο ἡ μετανοία τῆς – ποῦ ἐξ ἄλλου τὴν ὀφείλε στὴν Θεοτόκο (διότι, ὅταν δὲν μπόρεσε νὰ μπεῖ στὸν Ναό, στράφηκε πρὸς τὴν Εἰκόνα Της)– τῆς ἄνοιξε τὶς θύρες τοῦ Ναοῦ καὶ ταυτόχρονα τῆς ἄνοιξε καὶ τὶς πύλες τοῦ Οὐρανοῦ. Καὶ αὐτὸ δὲν τὴν ἐμπόδισε στὴν συνέχεια νὰ ζήσει ζωὴ Μετανοίας στὴν καυτὴ ἔρημο τοῦ Ἰορδάνου, σὲ συνθήκες ἀδιανόητης ἀυστηρότητος.

Μπορεῖ νὰ ἐκπλησσομαστε, ὅταν διαβάζουμε τὸν Βίο τῆς, ὅπως καὶ ὅταν στὴν Κλίμακα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου διαβάζουμε τὸ κεφάλαιο γιὰ τὸ Μοναστήρι τῶν μετανουσούντων· ἀποροῦμε πῶς μιὰ γυναίκα, ὅπως ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία, ἔζησε μιὰ ζωὴ ἀπίστευτης τραχύτητας μὲ τέτοιο πνεῦμα Μετανοίας. Καὶ αὐτὸ μπορεῖ νὰ μᾶς βοηθήσει νὰ ἀναθεωρήσουμε καὶ ποιά εἶναι ἡ βαρὺτητα τῆς ἁμαρτίας καὶ πόση σημασία ἔχει νὰ ἐπιδεικνύουμε μὲ ὅλη τὴν ζωὴ καὶ τὴν διαγωγὴ μας Μετάνοια, ποῦ μόνον αὐτὴ μπορεῖ νὰ μᾶς σώσει ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ νὰ μᾶς γλυτώσει ἀπὸ τὴν κόλαση.

Ἡ κόλαση στὸ βάθος, δὲν εἶναι κάτι ἄλλο παρὰ συνειδητοποίηση τῆς ἁμαρτίας, ὅταν οἱ διασκεδάσεις, οἱ περισπασμοὶ καὶ οἱ παρεκτροπὲς τῆς ἐδῶ ζωῆς θὰ μᾶς ἔχουν ἀποκαλύψει τὸν ἐφήμερο χαρακτήρα τους, ὅποτε καὶ θὰ ἔχουμε συνειδητοποιήσει τί εἶναι ὁ Θεὸς καὶ τί εἶναι ἡ ἁμαρτία τοῦ ἀνθρώπου, αὐτὴ στὴν ὁποία θὰ παραμένουν προσκολλημένοι ὅσοι θὰ βρίσκονται στὴν **κόλαση**, διότι θὰ μένουν σταθεροὶ στὴν

ἀντίδρασή τους, παγιωμένοι στην ἐπιλογή νὰ μὴν ὑπακούσουν στὸν Δημιουργό τους. **Αὐτὸ εἶναι ἡ κόλαση.** Καὶ στὸν βαθμὸ πὺ παραμένουμε προσκολλημένοι στὴν ἁμαρτία, στὸν βαθμὸ πὺ ζοῦμε χωρὶς ὑπακοή στὸν Κύριό μας, κουβαλᾶμε ἤδη τὴν κόλαση στὴν καρδιά μας χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνουμε, ἐπειδὴ μᾶς ἀποκοιμίζουν οἱ περισπασμοὶ τῆς ζωῆς.

* * *

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας μᾶς λέει, ὅτι διὰ τῆς Μετανοίας ἐγίνε **νύμφη Χριστοῦ.** Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ θαυμαστό. Διότι, ἂν ἡ Μετανοία συντρίβει τὸν ἀτσάλινο αὐτὸ τοῖχο πὺ μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸν Θεό, τότε, γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, μᾶς ἐπιτρέπει νὰ πραγματώσουμε αὐτὸ πὺ ὁ Θεὸς θέλησε γιὰ μᾶς: **Ὁ ἄνθρωπος μέσα στὸ Μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι Νύμφη τοῦ Χριστοῦ μας, νὰ μετέχει στὸ μυστήριο αὐτό.** Θέλησε ἀκόμη κάθε ἀνθρώπινη ψυχὴ, μέσα στὸ **Μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας,** νὰ εἶναι ἐνωμένη μὲ τὴν Θεοτόκο, τὴν ἀνύμφευτη αὐτὴ Νύμφη, ὅπως Τῆς ψάλαμε χθὲς στὸν ὑπέροχο Ἀκάθιστο Ὑμνο, θέλησε κάθε ἀνθρώπινη ψυχὴ νὰ γίνε πράγματι **νύμφη Χριστοῦ.**

Καὶ ἐδῶ πάλι, πρέπει νὰ πραγματώσουμε ὅ,τι αὐτὸ σημαίνει ἀπὸ ἄποψη ἀγάπης, προσοχῆς λεπτομερειῶν στὴν ζωὴ μας, πνευματικῆς εὐαισθησίας, νὰ νιώθουμε πόσο κοντὰ μας εἶναι ὁ Χριστὸς μας, πόσο μᾶς ἀγαπᾶ, πόσο ἡ ἀγάπη Του αὐτὴ θὰ ἔπρεπε νὰ φωτίζει τὴν ζωὴ μας καὶ ταυτόχρονα νὰ μᾶς εὐαισθητοποιεῖ ἀπέναντι σὲ κάθε **ἔλλειψη πιστότητας,** κάθε σφάλμα, πὺ, ὅσο ἐλαφρὸ καὶ νὰ εἶναι στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων, εἶναι κάτι ὀδυνηρό, πὺ μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μας.

Μία Γαλλίδα Βασίλισσα, πολὺ πιστὴ Χριστιανὴ, ἡ σύζυγος τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου τοῦ 15ου, στὴν ὁποία μία φίλη της παρατήρησε, ὅτι τὸ σφάλμα πὺ εἶχε διαπράξει καὶ πὺ ἔμοιαζε νὰ τὴν ἀναστατώνει ὑπερβολικά, δὲν ἦταν παρὰ ἓνα πολὺ ἐλαφρὸ, συγγνωστὸ ἁμάρτημα, ἀπάντησε μὲ τὰ ἐξῆς θαυμαστὰ λόγια: **«Ναί, μπορεῖ νὰ εἶναι συγγνωστό, εἶναι ὅμως θανάσιμο γιὰ τὴν καρδιά μου».** **Αὐτὸ** δείχνει πόσο εἶχε εἰσέλθει στὸ **μυστήριο τῆς ψυχῆς ὡς νύμφης τοῦ Χριστοῦ.** Καὶ βέβαια, ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία αὐτὸ τὸ ζοῦσε μὲ μεγάλη ἔνταση.

Σήμερα λοιπὸν, ἄς μελετήσουμε τὸ παράδειγμα αὐτὸ πὺ μᾶς δόθηκε, ἄς προσπαθήσουμε καὶ ἐμεῖς νὰ συνειδητοποιήσουμε τί εἶναι ἡ ἁμαρτία καὶ νὰ προχωρήσουμε στὴν μετάνοια πὺ πραγματικὰ συντρίβει τὴν καρδιά, ὥστε τίποτε πλέον νὰ μὴ μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸν Κύριο, νὰ μπορούμε νὰ χαροῦμε μὲ πληρότητα τὴν χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως, τὸ Πάσχα πὺ πλησιάζει.

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας. **Ἀμήν!**

□

(*) π. Πλακίδα Deseille (†), «Μυστικὴ Ἄνοδος», σελ. 203-208, ἐκδόσεις «Ἐαρ», Φεβρουάριος 2022. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.